„Nėra žmogaus, kuris padaręs nuodėmę atsikelia ir apsivalo, tada meldžiasi ir prašo Allaho atleidimo, išskyrus tai, kad Allahas jam atleidžia

Ali pranešė: „Iš tiesų, aš esu žmogus, kuriam, išgirdus hadisą iš Allaho Pasiuntinio (ramybė ir Allaho palaima jam), Allahas suteikė tiek naudos, kiek norėjo, kad gaučiau. O kai žmogus iš Pranašo kompanjonų man pasakoja apie hadisą, aš prašau jo prisiekti Allahu, o kai prisiekia, aš juo tikiu. Abu Bakr man papasakojo - ir Abu Bakr pasakė tiesą -: Aš girdėjau Allaho Pasiuntinį (ramybė ir Allaho palaima jam) sakant: „Nėra žmogaus, kuris padaręs nuodėmę atsikelia ir apsivalo, tada meldžiasi ir prašo Allaho atleidimo, išskyrus tai, kad Allahas jam atleidžia.“ Tada Pranašas recitavo šią eilutę: {O tiems, kurie atlikę ką nors gėdingo arba nusidėję blogiu, prisimena Allahą ir prašo atleidimo už jų nuodėmes} [Koranas, sūra „Imrano giminė“ 3:135].

[Sachych] [Perdavė Abu Daūd, At-Tirmidhi ir An-Nasa-i knygoje „As-Sunan Al-Kubra“, bei Ibn Madža ir Achmed]

Pranašas mums pranešė, kad kiekvienas, kuris padaro nuodėmę, tada gerai nusiprausia, tada atsistoja ir atlieka du rakatus (maldos vienetus) ketindamas atgailauti už šią nuodėmę ir prašo Allaho jam atleisti, Allahas jam atleis. Tada Pranašas recitavo Korano eilutę, kurioje Visagalis Allahas sako: {O tiems, kurie atlikę ką nors gėdingo arba nusidėję blogiu, prisimena Allahą ir prašo atleidimo už jų nuodėmes, - ir niekas negali atleisti jų nuodėmių, tik Allahas – ir nebetęsia (blogio) ką jie padarė, nors ir žino.} [Koranas, sūra „Imrano giminė“ 3:135].

http://www.sunnah.global/hadeeth/lt/show/65063